



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXIII. Quomodo post baptismum Deum laudavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

rum mysteriorum participem cum fecere. Solus igitur ex omnibus qui unquam fuerunt Imperatoribus Constantinus, in Christi martyrii renatus & consummatus est: & divino donatus signaculo, exultavit spiritu renovatusque est, ac divina luce repletus. Et animo quidem maximam capiebat voluptatem ob fidei excellentiam; evidentissimam autem divinæ potentie magnitudinem attonitus mirabatur. Postquam omnia rite impleta sunt, candidis ac regii vestibus lucis instar radiantibus est amictus, & candidissimo in lecto recubuit; nec purpuram contingere amplius voluit.

CAPUT LXIII.

Quomodo post baptismum Deum laudavit.

Post hæc sublata altius voce, precabundus gratias egit Deo: & finita prece hęc subjecit. Nunc me vera beatum esse; nunc immortalis vita dignum; nunc divinæ compotem lucis factum esse cognosco. Miseros quoque & infelices esse aiebat, qui tantis bonis privarentur. Cumque Tribuni ac Duces militarium copiarum introgressi, vicem suam dolerent quod orbos ipsos relinqueret, & longiorem ipsi vitam comprecarentur; his etiam respondens, nunc demum veram se vitam adeptum esse dixit, seque unum optimè nosse, quantorum bonorum particeps factus fuisset. Proinde properare se, & professionem ad Deum suum nulla tergiversatione differre. Singula deinde pro arbitrio suo disposuit. Ac Romanis quidem regiam urbem incolentibus annua quædam munera legavit. Suis autem liberis imperium velut paternam hereditatem reliquit; cuncta pro ut ipsi videbatur, constituens.

CAPUT LXIV.

Constantini mors die festo Pentecostes, circa meridiem.

Porro hæc omnia gerebantur in maxima illa solemnitate venerandæ & sacratissimæ Pentecostes; quæ septenario hebdomadam numero decorata, unitate obsignatur. In qua & communis Servatoris ascensum in cælos, & sancti Spiritus in terras descensum contigisse, sacræ literæ testantur. In ea igitur solemnitate Imperator hæc quæ diximus

Α δίδωσαν. ὅσα χεῖρα πνεύματος διασεύλα μύροι. καὶ δι-
 μόνος τῷ δὲ αἰῶνι. αὐτοκρατορέων Κωνσταντίνου
 νου, χεῖρα μαρτυροῦν ἀναγεννώμενον. τε-
 λειῶτο θείας τε σφραγίδος ἀξίωμα. καὶ
 γάλλετο τῷ πνεύματι. ἀνεκτανετό τε καὶ φέρετο
 ἐνεπίμπλατο θείας. χαίρων μὲν τῇ ψυχῇ δι-
 περδολλὴ πίστεως. τὸ δὲ ἐναργὲς καὶ ἀπειρη-
 γῶς τὸ ἐνθεὸν δυνάμει. ὡς δὲ ἐπιηρῆτα ἐ-
 οντα. λαμπροῦς καὶ βασιλικῶς ἀμφιέμε-
 σι. φωτὸς ἐκλάμπεσσι τρόπον. ἀεὶ ἐκείνου
 ἐπιλευκοτάτη τε σφραγὶς διανεπαύεται. καὶ
 Β ἐστὶ ἀλουργίδος. ἐπιψαῦσαι θελήσας.

Κεφ. ΕΓ΄.

Τὸ λουτρὸν λαβὼν, ὅπως ἀνύμει τοῦ θείου.

Καπεὶ αὖ τὴν φωνὴν ἀνυψώσας, ἐύχα-
 στήριον ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ. πρὸς ἑαυτὸν
 μεθ' ἑνὸς ἐπὶ λέγων. νῦν ἀληθεῖ λόγῳ μαρ-
 τυροῦν οἶδ' ἐμαυτὸν. νῦν τῆς ἀθανάτου ζωῆς
 φάντασμα ἀξίον. νῦν τῆς Θεῆς μετ' ἐλπίδας
 τὸς πεπίστευκα. ἀλλὰ καὶ τάλαντος ἀπειλῶ
 ἀθλίους εἶναι λέγων. τοὺς τῷ δὲ τῷ ἀργαλῆ
 σερραμύρας. ἐπεὶ τῶν στρατοπέδων οὐκ ἔχον
 χαίρει καὶ κτηνηγόμενος εἰσω παρελθόντες ἀπο-
 δύνοντο, σφᾶς αὐτὰς ἐρήμους ἐσεσθ' ἠπιω-
 ὄμενοι, ἐπὶ πύχοντό τε ζωῆς ἀπὸ χρόνου. καὶ το-
 τοῖς διακρινόμενος, νῦν ἐφ' ἡμῶν ἀντιπάλου
 ἡς ἡξιώσας, μόνον τ' αὐτὸν εἰδ' ἐναυτὸν μετ' ἐλ-
 φεν ἀγαθῶν. διὸ καὶ σπένδειν, μηδ' ἀποβῶ
 λεῖξαι τὴν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεὸν πορείαν. ἐπὶ
 τέτοις τὰ προσήκοντα διατάξεται. καὶ ἡμαρ-
 μὲν τοὺς τὴν βασιλίδά πόλιν οἰκοῦντας, ἐπι-
 δόσσειν ἐτησίως. τοῖς δ' αὐτὰ παύσειν, ἵνα
 τινα πατριεὴν ὑπαρξῶν, τὸν τῆς βασιλείας τα-
 Δ ρεθίδος κληρὸν. πάνθ' ὅσα φίλα ἦν αὐτῷ
 τυπώσασθαι.

Κεφ. ΕΔ΄.

Κωνσταντίνου τελευτὴ ἐν τῇ τῆς πεντηκοστῆς ἡμέρῃ
 μεσημέριαι.

Ἐκαστὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς μεγίστης σπουδῆς
 εἰς εὐχὰς, ἡ δὲ πανσπερὴ καὶ πρὸς
 γιὰς Πεντηκοστῆς. ἐβδομάσει μὲν ἐπὶ τῆς
 μῆνης, μονάδι τ' ἐπισημαζομένης. καὶ τῆς
 ἡν εἰς ἔρανον ἀνάληψιν τῆς κοινῆς σωτηρίας
 ἡν τῆς ἁγίας πνεύματος εἰς ἀνθρώπους ἐ-
 θεοδόν, λόγοι γεγονῆσσι περιέχονται. θεοῦ
 ταῦτη τῶν ἀξιοθῆεις βασιλέως, ἐπὶ τῆς ἐ-
 σίας